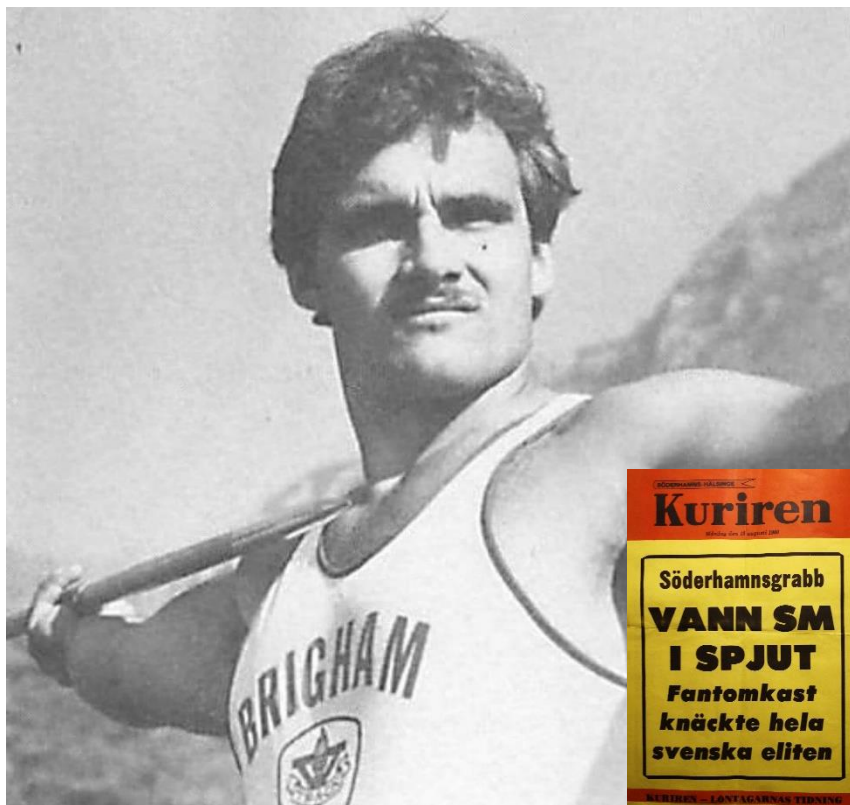

Idrottsminnen

Nr 1 — Mars 2021

Lars Henriksson, Söderhamns IF, tilldelades Hälsingeguldet 1980 för framstående prestationer under friidrottssäsongen med SM-guldet i spjut för seniorer som främsta insats.

Hälsinglands Idrottshistoriska Sällskap

Kassörens ruta nr. 1 – 2021.

ALLA KAN BLI MEDLEM I HÄLSINGLANDS IDROTTHISTORISKA SÄLLSKAP.

Alla, med ambition att ta del av, sprida och bevara Hälsinglands digra och intressanta idrottshistoria, hälsas varmt välkomna som medlem i HIHS.

Våra medlemsavgifter för 2021 är:

- 150;-** Enskild medlem
- 250;-** Föreningar och klubbar
- 350;-** Förbund, företag och kommuner.

Hur blir jag medlem i HIHS?

Medlemsavgiften betalas till vårt bankgiro **273–0133**
eller via Swish **123 038 81 65**.

Kom ihåg att uppge namn och adress, gärna en e-postadress.

Man kan även på vår hemsida: www.HIHS.se
ansöka om medlemskap!

Bland de medlemmar som betalat medlemsavgiften före den sista februari 2021 har följande vunnit varsin Sverigelott:

Leif Hedin Söderala, Evert Roos Hudiksvall, Kenneth Karlsson
Bollnäs och Esbjörn Östlind Söderhamn.

Nya medlemmar.

HIHS har, sen det senaste utskicket av Idrottsminnen, fått den stora äran att hälsa följande nya medlemmar varmt välkomna:

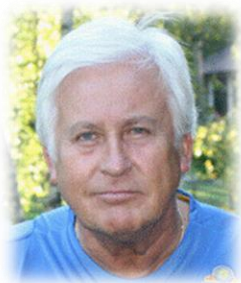
**Leif Jonsson, Hudiksvall, Lars Olofsson, Bollnäs, IFK Bergvik,
HudikGympan och Broberg/Söderhamn Bandy IF**

Kontakta Owe Flodin på 070-569 08 31

e-post: oweflodin45@gmail.com

om du har frågor rörande medlemskap.

Dags för första numret av Idrottsminnen 2021

I detta nummer av Idrottsminnen 1–2021 skriver vi om vinnaren av **Hälsingeguldet 1980, Lars Henriksson, Söderhamns IF** som överraskande vann SM i spjutkastning.

Lars Nordström har summerat Iggesunds IK:s första 100 år. Det skrivs också om en person som hade ledaregenskaper: **"Frobbe"**

Resultatet av **Styrmans kluriga julnötter**. Denna gång med rekord-deltagande, 18 st tipsrader. **11 medlemmar med 13 rätt.**

Lars Olofsson skriver om sin faster **Märta Hansson**, det var hon som blev den första kvinnan som fick motta Hälsingeguldet för bästa idrottsprestationen 1949.

Lars Nordström skriver om Talangfabriken i Forsa som har fostrat en hel del elitidrottare.

Sune Nordh skriver om styrka i Söderhamnspolisens. Det var tjejerna som visade sig på styva linan.

HIHS presenterar ny sponsor till **Hälsingeguldet 2020**

HIHS har gratulerat de två hundraåriga föreningarna 2020 **HudikGympan** och **IFK Bergvik.**

Årsmötet för Hälsinglands Idrottshistoriska Sällskap som skulle ha varit den 23 februari flyttas fram till sommaren 2021.

Välkomna till Idrottsminnen **Nr 1 – 2021**
Lars Hedlund

SM-BOMBEN ÅR 1980

Söndagen den 17 augusti

SM-finalen i spjut hade just börjat i Stockholms anrika stadion. Fram steg en för de flesta helt okänd yngling och skickade i väg spjutet hela 79,82 meter.

Många ögonbryn höjdes. Det bladdrades i programblad, ja så sa man, **Lars Henriksson, Söderhamns IF**, det var som tusan. Men mot Phil, Eldebrink och Lundmark lär han väl inte ha mycket att hämta.

Men som vi alla vet kunde de tre 80-meters kastarna och OS-aspiranterna inte göra något åt Lasses resultat. De var helt enkelt knäckta.

Lars Henriksson, Söderhamns IF, fick kliva upp på pallen som svensk mästare i spjutkastning.

Lasse som tidigare hade höjt hälsingerekordet till 74,14 meter, fick inte någon lyckad start i tävlingen. I kvalet nådde han bara 71,48 drygt en halv meter under den utsatta finalgränsen. Nu gick det som bekant vägen ändå. Eftersom finalen skulle innehålla tolv kastare och bara sju klarade kvalgränsen kom Lasse med som nionde man.

Svenska rekordhållaren Leif Lundmark inledde finalen med ett för honom ytterst medelmåttigt kast 74,86. Sedan var det Lasse från Söderhamn. Ansatsen stämde perfekt. Spjutet flöt ut i en perfekt båge mot den klarblå sommarhimlen och slog ner prick på 80 meterslinjen. Då exploderade söderhamnskolonin på läktaren.

Lasse ! Lasse ! Lasse !

De stora grabbarna försökte gång på gång att passera. Utan framgång. Närmast kom Lundmark 78,96 (nästan metern efter) och Eldebrink på 78,32

Efter prisutdelningen sa Lasse bland annat. "I början var jag hemskt nervös. Jag var säker på att någon skulle gå om i sista omgången och jag vågade knappt titta på. Naturligtvis är jag överlycklig. Jag hade siktat på att höja hälsingerekordet och så blir det nästa 80 meter", slutade den glade SIF:aren.

Lasse tränades av Bertil Lundquist, som hade lagt upp planen för en formtopp till JSM. Det gick inte alls bra – den helgen. Lasse hade siktat på guld men kastade bara 68,40 (pers. då 74,14) och fick nöja sig med silver bakom KA 2:s Ronnie Melkersson. Men Bertil hade prickat rätt, bara några dagar för sent... Eller rättare sagt – formen kom när pressen släppte.

Samtidigt som Lasse Henriksson vann sin guldmedalj på Stadion vann SIF:s Peter Borglund spjutkastningen vid USM i Piteå. Och de gjorde han med ett jättekast på 80,75. Nytt svenskt ungdomsrekord med flera meter. Peter distanserade tvåan med hela sexton meter.

Noteras kan att Lasse har dubbla USM guld i spjut för pojkar 17–18 år, och innan SM på hemmaplan vann han även Amerikanska Junior college-mästerskapet i maj på 72,70.

Men sedan tog det stopp på skador och Lasse fick trappa ner på spjutkastningen, trots att han hade stipendium till legendariska Brigham Young University i Utah.

Hösten 1982 skedde ytterligare en förändring. Tränaren Bertil Lundquist flyttade från Hälsingland till Gävle och Gefle IF. Lasse hängde med även han. Men han kom till GIF för att satsa på kula. En gren där han hade varit riktigt bra med över 18 meter som 16-åring med 4 kg-kulan.

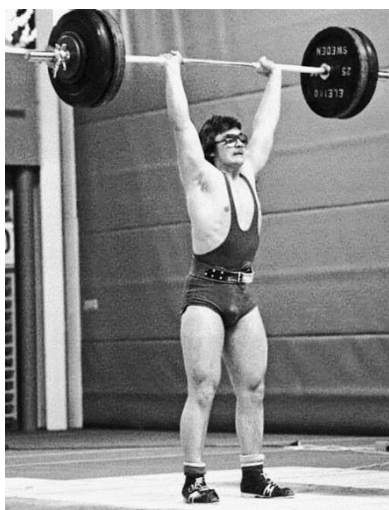
Det blev över 18 meter även med seniorkulan. Lasse pluggade nu i Texas och våren 1984 noterade han 18,56. Nu lyckades Lasse med något som han aldrig klarat som spjutkastare. Han fick göra en seniorlandskamp som kulstötare. Det skedde redan 1983 mot Norge.

Därefter var han oftast nära en landskamp, men det blev inga fler. Däremot en till SM-medalj till Lasse, blev fyra i kula vid SM 1984

och så kom bronsmedaljen vid SM i Västerås 1985. Elitsatsningen fortsatte fram till 1987 och den vintern satte han klubbrekord för Gefle IF inomhus med 18,27

– Jag slutade min elitsatsning efter SM i Gävle som gick 1987. Hjälpte till i klubbblaget när vi hade klubbmatcher mot andra. Var med och fick ett brons i lag - SM för Gefle IF friidrott, 1986. År 1996 lade jag av helt med friidrotten. Då var den sagan slut.

Men Lasse tävlade i fler grenar. Att han var stark de visste man, men att han har så fina resultat i tyngdlyftningen det visste kanske inte alla om.

Lasse berättar

– Jag satte nytt norrländskt ungdomsrekord i april 1976, i november samma år vann jag ungdoms-SM i Umeå. December 1976 satte jag nytt svenskt rekord sammanlagt för min klass +110 kg, med 120 kg ryck och 150 kg stöt. Slog 5 svenska rekord i min klass under den här tiden och det

sammanlagda rekordet har jag kvar, eftersom klassen gjordes om.

Sedan berättar även Lasse att året 1983 vann han Amerikanska Universitet mästerskapen (NCAA) i tyngdlyftning i Knoxville, Tennessee i klassen +110 kg. 150 kg i ryck och 180 kg stöt, med de resultaten blev han rankad 3 i Sverige i tyngdlyftning 1983.

Lasse avslutade sin karriär med att bli svensk veteran-mästare i tyngdlyftning 1999. En stark man denne Lars Henriksson.

Lars Hedlund

Iggesunds IK 100 år

Bruksandan lade grunden
till en framgångsrik klubb

I det lilla brukssamhället Iggesund hade man sedan tidigt 1900-tal gått och sneglat mot storstaden Hudiksvall. Där fanns förutom handel ett livligt idrottsliv, framförallt genom de starka föreningarna Strands IF och Hudiksvalls IF.

På "Bruket" följde man – med viss avund – den växande verksamheten i staden. När pionjärerna ansåg att tiden var mogen för Iggesund beslöt man att ta upp konkurrensen med stadsborna på löparbanor, fotbollsplaner och i skidspår.

Redan vid bildandet av klubben märktes en stark livsvilja bland de idrottsvänner som 1921 lade grunden till Iggesunds IK. Den starka livsviljan kanske också berodde på att föregångaren, Iggesunds Idrottsförening, som såg dagens ljus redan 1907, saligen avsomnade efter endast ett par års tillvaro.

Denna gång fick den nyfödda en bättre start. Förutsättningarna i samhället hade också förbättrats i och med att den nya stora industrin, Cellulosafabriken, tillkommit några år tidigare. Iggesund hade blivit ett samhälle av större och modernare format, med den tidens mått mätt. Iggesund hade nått den imponerande siffran av cirka 2 800 invånare.

Vid val av interimsstyrelse den 12 juli 1921 utsågs de första fyra funktionärerna i klubben; ordförande Helge Eriksson, sekreterare Sigfrid Nilsson, kassör Verner Karlsson och materialförvaltare Holger Knutsson. När det första historiska mötet den 12 juli 1921 avslutades, hade 16 personer anmält sitt inträde i Iggesunds IK.

Innan det första verksamhetsåret var slut hade Iggesunds IK byggt upp sin organisation till det mönster som fortsättningsvis gällt inom klubben. Verksamheten omfattade sektioner för fotboll, allmän idrott och skidåkning. Som plats för idrottstävlingar hade man sedan en tid använt ett område intill gamla rörverket, söder om Iggesundsån.

Det första årsmötet hölls 17 februari, 1922 i Iggesunds auditorium, det vill säga nuvarande Iggesunds kyrka, som för övrigt blev lokalen för många klubbmöten även i fortsättningen. Klubbens räkenskaper under första halva levnadsåret balanserat på 624:77 kronor och behållningen utgjorde inte föraktliga 108:50 kronor. Medlemstalet hade ökat till 52.

Fotbollen. Redan 1922 deltog IIK första gången i hälsingemästerskapet i fotboll, då Ljusdal besegrades med 4–2. Enligt tidigare berättelser om IIK:s historia tog det på den tiden sju timmar att resa till matchen. 1924 uppläts ett område intill cellulosafabriken till ny idrottsplats, Ankarvallen. Förutom till fotboll och idrott användes arenan under många år som start- och målplats för Ankarstafetten. En skidtävling som samlade stora skaror, i huvudsak med lag från bolagets många olika sektioner.

Gamla Ankarvallen där numera Iggesunds mäktiga kartongfabrik breder ut sig.

Fabriken växte och den gamla arenan gick till historien. Planerna att bygga en ny modern idrottsanläggning hade funnits under många år. 1965 skedde byggstarten vid Movallen och två år senare invigdes arenan. 1985 flyttade också IIK: s kansli upp till Movallen, som genom åren utvecklats ytterligare till en modern arena med flera fotbollsplaner, både med natur- och konstgräs.

Fotbollens storhetstid inleddes med seger i Hälsingeserien 1931–1932 och avancemang till Norrländskan. Marschen gick vidare genom Norrländskan 1932–1933 och som första hälsingelag till Uppsvenskan.

Spelare och supporters fick uppleva och glädjas över fem seriesegrar i Uppsvenskan under åren 1939–1946. Men de fick också genomlida tolv kvalmatcher innan det **STORA** hände!

Drömmen uppfylldes 1946. IIK gick till div II Norra! På den tiden fanns endast två div-II serier i landet. Kravet från Svenska Fotbollförbundet för att IIK skulle få kliva upp i div-II Norra var dock att IIK fick **förbinda sig att avsäga sig** ett eventuellt avancemang till allsvenskan!

Det ansågs nämligen att lag norr om Söderhamn inte var lämpliga att spela i de högre divisionerna. Kanske var det just det beskedet som fick glöden och stjärnan att snabbt dala.

Besöket i tvåan blev endast ettårigt, och under de följande åren åkte IIK upp och ned mellan div III och IV.

Ur Rekord-Magasinet 1946: IIK:s historiska lag som gick upp i Div.II. Stående från vänster: Ruben Hägglund, Gösta Sjöman, Olle Östlin, Ingvar Malmgren, Helge Hedberg, Stig Wikman.

Knästående från vänster: Gösta Wahlqvist, Evert Eriksson, Paul Zetterlund, Nisse Westin, Knut Wahlqvist.

Fusionen med HIF. I mitten av 1980-talet genomled klubben en rad av tunga år. Mången blå-vit IIK-tår fälldes hösten 1984 då ett extra årsmöte beslöt att lägga ner klubben och bilda en ny förening tillsammans med Hudiksvalls IF och blev Iggesund/HIF. Fotbollen hade då gått kräftgång i seriesystemet. 1990 återupptod Iggesunds IK under eget anrikt klubbmärke, till glädje för de gamla bruksarna som minns "att allt var bättre förr". Sedan dess har Iggesund etablerat sig som ett stabilt lag i division III.

Från OS-guld till IIK. Ett fantastiskt kapitel i Iggesunds IK:s historia handlar om OS-hjälten som blev tränare i det lilla brukslaget. Sune "Mona-Lisa" Andersson kom hem till Sverige efter proffsåren i Italienska Roma 1952. Då rådde spelförbud för före detta proffsspelare i Sverige. Sune fick nöja sig med att vara tränare i Iggesunds IK 1953–55. Han utnämndes till en av de främsta när Sverige vann OS-guld 1948 och VM-brons i Brasilien 1950. I Svensk fotbolls Hall of Fame skrivs att "Sunes långa precisa crossbollar var en av nycklarna då Sverige vann guld vid OS 1948 i London och tog VM-brons 1950 i Brasilien". Det var på grund av hans påstått outgrundliga leende som Sune fick smeknamnet "Mona-Lisa". Tänk på det när du nästa gång ser Leonardo da Vincis världsberömda målning.

Damernas segertåg. Damfotbollen gjorde sitt intåg i Iggesunds IK 1972 och framgångarna lät inte vänta på sig. Snabbt etablerade sig damlaget som ett av landskapets bästa och redan 1974 nådde laget ända till DM-final.

Första DM-guldet kom 1978 och framtiden såg mycket ljus ut. Bara några år senare hade scenen förändrats. 1981 diskuterades en nedläggning av damfotbollen på grund av brist på spelare och ledare. Men nedläggningen skulle låta vänta på sig ytterligare några år. Damerna lyckades dock helt oväntat greja ett nytt DM-tecken och klarade också av att fortsätta att spela i div II. 1992 flyttades laget ner i div III.

Svårigheter med att nyrekrytera spelare och ledare innebar att damfotbollen lades ned 1995. 1997 startade IIK åter upp damfotboll och lyckades återvända till div II under 2014. Tyvärr höll det inte så länge; bristen på spelare och ledare gjorde att laget på nytt fick läggas ned. Jubileumsåret 2021 blir det nystart. En damsektion har bildats med ett första mål att starta ungdomsfotboll även på flicksidan.

Breddat program. Under de år fotbollen gick framåt hade också klubbens idrottsprogram i övrigt breddats. 1934 lämnades årsberättelser även från bandy - och boxningssektioner och 1935 skyttade även brottning i verksamheten. 1936 utsåg klubben en simsektion och ytterligare en gren växte ut på programmet.

1960-talet var simningens första storhetstid. DM-tecken och Norrlandsmästerskap hamnade hos IIK:s unga simmargarde.

Guldlaget från Norrlandsmästerskapen i simning 1960.

Från vänster simmarbasen Stig Stockselius, Lars Berg, Margareta Jansson (Gustavsson), Nisse Hjelm. (HT-foto ur Margas minnesalbum).

Nisse Hjelms och Margareta "Marga" Janssons (Gustavsson) namn lyste allra starkast. De utvecklades genom lokala klubb- och distriktstävlingar till den svenska eliten med framgångar såväl i SM som internationellt.

Decenniet inleddes med tre guld i Norrlandsmästerskapen genom "Marga", Nisse och Lars Berg (som kom till IIK från Bollnäs). Året därpå tog klubben fyra NM-guld då även Leif Lindh ingick i laget. Samma år blev det även SM-silver för "Marga". Hon representerade Sverige i en juniorlandskamp där hon också lyckades simma hem en silverplakett (i 13-gradigt vatten! har hon berättat). Hon blev Stor Grabb med massor av DM-tecken.

Bland de stora namnen i början på 1980-talet kan nämnas Carina Widén, Carina Evertsson och Anci Nyström. När Anci 1980 tog brons på i JSM var det den främsta insatsen på många år för en Iggesundssimmare. 1981 bröt sig simsektionen ut ur IIK: s verksamhet och bildade egen simklubb.

Gymnastiken var en verksamhet som klubben och samhället betraktat som verkligt angelägen, men som legat utanför den egentliga tävlingsidrotten. Samma år som simningen bröt sig ur

IHK bildade även gymnastiken en egen förening och klippte banden med sin gamla moderförening.

Friidrotten levde också länge kvar i klubben med fina uppmärksammade prestationer. IHK: s främste friidrottare blev Bosse Nilsson, tyvärr alltför tidigt bortgången. Bosse var journalist och omkom i en helikopterolycka under uppdrag för SVT. Hans idrottskarriär innehöll bland annat en tredje plats i JSM på 400 meter 1952, DM-titlar, vinster i triangelmatcher och hälsingerekord på 400 meter. 1953 blev han dessutom uttagen i landslaget. Ishockeyn togs upp i klubbens verksamhet 1940 och höll sig genom åren på en hygglig distriktsnivå. Störst betydelse hade ishockeyn när det gällde att hålla igång stora skaror ungdomar under vintersäsongen.

Sture Froberg vigde sitt liv åt ungdomsverksamheten i Iggesund. Hans porträtt hänger i IHK:s kansli, Camp Igge.

Porträttet målat av Paulina Andersson.

Frobbe lade grunden. Ungdomsverksamheten, som under alla år varit synnerligen aktiv och bred, har aldrig tappat sin glans. Härifrån har ständigt nya talanger rekryteras till de större uppgifterna.

Den som genom decennier otvivelaktigt betytt mest för ungdomsverksamheten är Sture Froberg.

I över 40 år hängav han sig helhjärtat åt ungdomarna i Iggesund. Han började sin bana som klubbledare redan 1954. För sitt mångåriga engagemang i klubbens verksamhet utsågs "Frobbe" till hedersledamot i klubben 1985. "Frobbe" tilldelades 1999 den högsta utmärkelsen en ungdomsledare kan få av Svenska Fotbollsförbundet.

Sture syntes ända fram till sin död 2011 på såväl senior- som ungdomsmatcher. Hans porträtt hänger inne i Camp Igge Arena som en välförtjänt påminnelse om allt han gjort för klubben.

Efter en svängig start på 2000-talet där de sportsliga framgångarna var sparsmakade och intresset började dala hos ungdomarna påbörjade föreningen ett stort arbete med mål att vända den trenden och samtidigt göra något bra för bygden. Det största ögonblicket i det arbetet skedde i januari 2013 då Camp Igge Arena stod klar för invigning. Den lilla föreningen på bruksorten hade lyckats med något många i betydligt större städer och klubbar hade gått bet med. En multisportarena där även evenemang av det mer kulturella slaget kan hålla till. Med arenan och ett hårt arbete från de många engagerade i föreningen kunde man se en förändring med fler medlemmar, utövare och dessutom sportslig framgång för såväl ungdomar som seniorer.

Iggesunds IK har med bruksanda byggts på stabil grund. När framgångar avlösts av svårigheter, har klubben ändå ständigt utvecklats och genom åren varit betydelsefull för ungdomars sociala fostran, gemenskap och friskvård på samhället. I dag, när 100-årsjubileet skall firas, kämpar IIK med stora ekonomiska problem. Men livskraften på bruket lever kvar och även det nya seklets svårigheter skall övervinnas.

Lars Nordström

Resultatet av Styrmans kluriga Julnötter !!

Denna gång fick vi in **18 tipsrader** av våra medlemmar i HIHS. Av dessa var det **11 med 13 rätt** och **7 med 12 rätt**.

Rätt rad.

1. D Palermo
2. A Yankee Stadium
3. B Ralf Edström
4. C Meridianer (Tydiligen en svår fråga)
5. B Flygpionjär
6. C Jonas Nilsson
7. A Australien
8. C Simhopp
9. B Kumla
10. A Jane Cederqvist
11. C Badminton
12. B 6 segrar
13. B Ajax

1:a pris 2 Sverigelotter Göran Strömbom, Hudiksvall
2:a pris 1 Sverigelott Rolf Hammar, Mora
3:e pris 1 Sverigelott Anders Ström, Hudiksvall

Vi gratulerar pristagarna !!

Sverigelotterna skickas till er i samband med utskicket av Idrottsminnen 1 – 2021

Margta "Märta" Ingrid Birgitta Hansson-Larsson

f.1924-09-06 d.1992-06-27

Hälsingeguldvinnare 1949

Märta var dotter till jordbrukarparet Lars och Ingrid Hansson i Hertsjö, hon hade åtta syskon. Hon fick tidigt hjälpa till att passa yngre syskon och med alla gårdens sysslor.

*Nordisk mästare, Svensk mästare, Norrlandsmästare och distriktsmästare i orientering. **Erhöll som första kvinna Hälsingeguldet som Hälsingland bästa idrottsman.***

Svenska orienteringsförbundets mästartmärke, Hälsingland Idrottsförbunds guldmedalj och Rehns BK:s silvermedalj.

I nedanstående axplock beskriver Märta själv i sin tävlingsdagbok sina bravader. Dagboken är som ett tidsdokument som skildrar den anda som fanns i Sverige strax efter andra världskrigets slut och en liten inblick i en växande orienterings-sport.

Mina fem första år som orienterare.

13 Augusti 1944. Min första orientering "Älgens spår" i Rengsjö. Fick åka ensam till Rengsjö där jag fann de andra, vad jag kände mig ensam och liten, men det blev bättre när jag tog hem en tredjeplats. Banan 6km 4 kontroller, etta blev Anna Jonsson Arbrå på 1,23,22 jag hade 1.23,29.

Pris gjutgods "Hölesjön och Höleklack"

Fotnot: Tävlingen arrangerades av Frisksportsklubben Älgarna, en ledande profil i den klubben var, den kände fotografen och mångsysslaren Hilding Mickelsson. Hilding ritade under åren 1949–1957 en av Hälsinglands första egenritade orienteringskartor.

1 oktober 1944. NTO och IOGT DM (Distriktsmästerskap) i Mobodarna i Bergvik. Var på 20 års kalas natten före, hade inte sovit en blund. Banan 5,6 km, 3 kontroller. Stina Olsson, Forsa, vann före mig. Pris axelväska.

Fotnot: Märta sprang 5 tävlingar sitt debutår

Annandag pingst 1945. Faxeträffen i Söderhamn.

Banan 5,9 km med 4 kontroller, 27 startande jag blev femma på tiden 1,19,16. Segrarinna Verna Helsing 1.11,45.

Pris: Grön urna (vas)

27 oktober 1946. Klubbmästerskap för Rehns BK i Jönsbo.

Banan 6,5 km med 3 kontroller. Mossarna frysen, sprang i stövlar, dålig kondition. Greta Nilsson vann, jag två och jumbo.

Pris: Vit blomvas.

11 maj 1947. Arne Nordqvist minne i Bergvik.

15 startande 6,1 km, 4 kontroller, det var hemskt varmt. Vann min första riktiga tävling tid 1.42.25

Pris: Kaffbricka.

25 maj 1947. Skogsmårdsträffen Malung.

Banan 7 km 3 kontroller, åter två efter Greta Nilsson, trea Vivian Eriksson Ludvika, före detta svensk mästarinna.

Pris: Litet träfat.

Resan hem blev den härligaste bilfärd man kan tänka runt Siljan. Martin Östberg vid ratten och Algot Öst och Greta, de bästa reskamrater.

Fotnot: Algot Öst Alfta GIF blev svensk mästare i orientering. Martin Östberg var en av två drivande bröder som utvecklade Ösa till ett ledande skogsmaskinföretaget. Greta Nilsson blev svensk mästarinna i orientering 1950.

Greta Nilsson överst, Märta i mitten och Martin Östberg

19 september 1948. Första Norrlandsmästerskapet för Damer i Härnösand. Brorsan Tord skjutsade på motorcykel från Hertsjö till tåget i Bollnäs som avgick 07,15 Bollnäs-Söderhamn-Hudiksvall-Härnösand, framme 15,45. Fick kaffe på kvällen, sov på ungdomsskolan. Grötkost och avfärd 07,15, 3,5 mil till Viksjö. Banan 6,4 km med 3 kontroller. Startade som nr. sex av trettio startande, bommade första med 30 minuter, men kom först i mål och blev trea på tid 1,41. Märta Eriksson Forsa vann på 1,26 och Anna Andersson Castor 2:a 1,33. Kallt före start men sen sken solen. Märta Eriksson fick filt, näverlur och sidenduk i pris och jag fick en tavla och sidenduk eftersom jag var med att ta hem lagpriset till Hälsingland.

Här ser vi några av deltagarna i Norrlandsmästerskapet 1948.

Fr.v. Märta 3:an, Märta Eriksson, Forsa 1:an, Greta Nilsson, Rehn, Elsa Larsson, Dellen

Resan hem tog lång tid då vi missade tåget och lyckades ta oss hem utan att ändra biljetterna, sov i väntsalen i Ljusdal och åkte hem på morgonen.

10 oktober 1948. Första Nordiska landskampen i Mjörnsjö (Alingsås). Vi bilade ner på lördag, en stor upplevelse att få springa med 180 st tävlande från Nordens alla hörn. Banan 6,5 km 4 kontroller. Blev 8:a på tiden 1.20,37 vann gjorde Ingrid Hedberg 1.12.18, jag kom också med i det segrande laget i min internationella debut.

26 maj 1949. Faxeträffen.

Klev upp tidigt och mjölkade korna, cyklade ner till Bollnäs i spöregn, därefter buss till Söderhamn. Banan 7 km med 5 kontroller, blött i skogen. Vann min femte och sista vårtävling på sex starter på tiden 1,20,37. Elsa Larsson, Dellen och Greta Nilsson delade andraplatsen på 1,22,05.

Pris Radiobord. Sen var det bara hem och mjölka korna igen.

21 augusti 1949. Söderhamns OK arrangerade dambudkavle i Kinstaby. Samling lördag kväll i en björkhage, där Hilding Mickelsson talar fritt ur hjärtat mellan facklor, skärmar och marschaller. Kördes ut till min växel på natten, sov i ett stall. Greta Nilsson sprang första sträckan 7 km 1,17,53. Andra sträckan Martha Eriksson 5,7 km 1,30,19 och jag sista 6,2 km 1,16,19. Vann före Forsa.

Pris: Skärm o karta samt album.

9 oktober 1949. Nordiska Mästerskapen i Sibbo, Finland.

Åkte med SS Nordstjernen från Stockholm kl 11 fredag förmiddag, landsteg kl 9 på lördag morgon i Hälsingfors finsk tid. Åkte de tre milen till Sibbo kl 5 på söndag morgon, kallt under tävlingen, men bra bana på 8 km 5 kontroller. Spik på och seger, mycket överraskande mest för mig själv. Bankett på Hälsingfors flottaste hotell. Tog packningen till stationen på måndag morgon, därefter åkte vi hästdroska till Mirjong och drack choklad innan tåget avgick kl12 till Åbo. Framme i Åbo kl 17, efter att åkt med mörklagda fönster genom Porkala området. Regin avgick kl 19, sov på däck, framme i Stockholm kl.9 tisdag. Tåg därifrån kl14,30 efter ett besök hos min faster Sigrid, hade sällskap av Helge Wiklund IFK Bergvik, Erland Vemdal, och Beata Bergström på tåget.

Hela RBK tog emot på stationen. Mamma och pappa, en delegation med Calle Hammarberg, Hälsinglands Idrottsförbund och Bollnäs GIF. Hälsinglands orienteringssektion, genom Allan Sjöholm, Hälsinglands NTO-distrikt, genom Ragge Käck och inte minst Rehns BK:s ordförande John Perols. Bars i gullstol av Martha Eriksson och Greta Nilsson till Järnvägshotellet där det bjöds på kaffe. Uppvaktades med 6 blomsterkvastar, 8 telegram, plus kort och har bevisat att många gläds med mig. Det bästa minnet av mitt Nordiska mästerskap är mottagande jag fick av RBK.

16 oktober 1949. SM i Finspång

Tåg lördag 10,13 framme kl 17. Thesupé i Stadslokalen. Intresset för mig i lokalpressen hemmavid var stort, då de publicerade mitt start.nr i Ljusnan.

Märta glad efter
SM segern 1949

Första start gick kl 9,30. Jag startade som 60 av 88 st startande. Banan 7,7 km, gick inte riktigt bra på kontrollerna och jag trodde segern låg långt borta. Men segern blev min på tiden 1.21.01, 2:a Siri Lundkvist 1,21,52, 3:a Astrid Edholm 1,27,52. Hemresan startade kl.17, blev i Örebro bjuden på mat av Elsas bror. Till Bollnäs 0,30, blev även nu mottagen av RBK med blommor, hissning och hejarop. Fick även åka bil hem.

Pris: SM tecknet, mästartmärket och tavelbricka.

SM segern blev Märta's sista tävling för Hälsingland och Rehns BK efter en strålande säsong där hon på 17 tävlingar hade 15 topp sexplaceringar varav 10 segrar. Noteras kan att vid Nordiska landskampen 1948 ingick Märta i det segrade laget efter att placerat sig som åtta individuellt. Märta var även med i det segrande laget vid Nordiska mästerskapen 1949.

Märta flyttade till Östersund, gifte sig och bildade familj och fick barn 1950. Gjorde come back 1951 för Frösö IF, där hon blev femma på SM, då Elsa Larsson, OK Dellen, Delsbo blev svensk mästarinna. 1952 tog Märta silver på SM och placerade sig som elva på Nordiska mästerskapen. Dock blev det svårt att på bo i Jämtland med få tävlingstillfällen och som hemmafru sköta hem och barn att ta upp tävlingskarriären på allvar.

Man kan ju konstatera att 1949, var Märta Hansson-Larsson, bäst i världen bland damerna i Orientering.

Skrivet av brorsonen Lars Olofsson

Från linspinneri till talangfabrik !!

Det var här, i den gamla fabriken i Forsa, som **Jonathan Holm** och **Ewa Johansson** började sina banor mot den svenska eliten.

Året var 1898 då Holma-Helsinglands AB startade sitt linspinneri i Forsa. Den stora rödteglade fabriken står fortfarande vid Lundvägen, intill forsen mellan Kyrksjön och Långsjön.

I dag snurrar inga spinnmaskinner i de stora hallarna, men verksamheten är fortfarande hög där Bockens kvalitetsgarner bleks, tvinnas, rullas och levereras till kunder över hela världen.

På den tredje av den fem våningar höga fabriksbyggnaden pågår sedan snart 40 år tillbaka en helt annan verksamhet. Här byggdes 1982 Hälsinglands första hall för friidrott. Det var Strands IF som fick tillträde och till stor del själv ansvara för ombyggnaden.

– **Oj vad vi jobbade**, berättar Raymund Wiklund, 86, som än i dag är en stor ivrare för friidrotten. Han, tillsammans med Ragnar Sundberg och ytterligare några entusiaster, gjorde grovjobbet som formade idrottshallen.

– Vi fick köpa en rotpost av kommunen i Forsa. Jag gick med motorsågen och fällde. Timret sålde vi det mesta av, en del sågade vi upp på Överås såg och bytte virke mot plywoodskivor på Håstaholmen. Sedan byggde vi ... och vi var nog där varenda kväll i veckan tills det blev klart.

I dag rymmer Forsahallen en rundbana på 240 meter med doserade kurvor, hundrametersraka, längdgrop, höjdhoppsdel, en hörna för kulstötning.

Ett mindre sidorum är gym, med de viktigaste redskapen för styrketräning. På löparbanorna ligger breda transportband från Håstaholmen och Iggesunds bruk. De doserade kurvorna fick övertas från idrottshallen i Hudiksvall.

Flera är de talanger som från starten i den gamla fabriksbyggnaden utvecklats till både svensk och internationell elit. Den första som slog igenom på allvar blev **Ewa Johansson, från Forsa.**

– Hallen blev som mitt andra hem, säger hon när vi står i lokalen. Jag var här så mycket som möjligt.

Ibland kunde det vara litet kusligt. Halvskumt och småkallt. Då fick min lillasyster följa med till hallen. Hon gjorde sina läxor medan jag tränade.

Ewa var en av de första som tränade i Forsahallen. Hon var med redan från starten 1982

vilket gav henne helt nya möjligheter. Nu kunde hon träna effektivt även vintertid.

– Jag känner stor tacksamhet för att Holma fanns för mig. Jag hade turen att få så fina ledare i Forsa, de bemötte oss barn så bra, berättar Ewa.

Hennes tränare på hemmaplan var först Nisse Wetterlind som sedan efterträddes av Kenneth Grundström. Efter sitt första år på högskolan i Gävle, lockades Ewa över till Gefle IF där utvecklingen fortsatte. Ny huvudtränare blev Katarina Törnros.

– Vi samarbetade sedan under många år, säger Ewa.

Bytet blev ett rejält lyft i karriären och Ewa utvecklades till en av landets främsta idrottare under 80-talet och en bit in i 90-talet. Hennes främsta grenar var 200 meter och 400 meter. Hon gjorde även en del lopp över 400 meter häck.

Hon har fyra SM-guld, ett silver och två brons på 400 meter, ett guld på 200 meter, samt ett brons på 400 meter häck. Ewa utsågs 1993 till Stor Grabb/Tjej nummer 410. Hon deltog i Finnkamper samt friidrotts EM 1990.

Redan som 7-åring fick Jonathan Holm stifta bekantskap med de slitna svarta transportbanden, den skumma höjdhoppshörnan och inomhus-träning "på riktigt".

Det var meningen att Jonathan skulle satsa på höjdhopp. Nu 20 år senare är han snabbast i Sverige på 110 meter häck. Det innebär att hans tid 13,75 (Wind Sprint 2019) är den sjunde bästa genom tiderna i landet.

– Minns att jag tyckte det var spännande när vi fick träna på "Holma". Det var kul och vi kunde träna på ett helt nytt sätt året runt. Här är fortfarande det bästa stället att träna friidrott året runt för ungdomar i vår kommun.

Hallen har naturligtvis sina begränsningar. Efterhand som ungdomarna utvecklas krävs också nya förutsättningar för att kunna gå vidare. Nya tränare, metoder och lokaler.

När tränaren Erik Pihlgren flyttade till Falun och idrottsgymnasiet, följde Jonathan med genom att någon helg då och då åka ner och träna. Det gav visserligen resultat, men...

– Så småningom kände jag att jag behövde ta nya steg för att komma vidare. Nu har jag de bästa förutsättningar jag kan få i min närhet, säger han som nybliven Sundsvallsbo. Nu slipper jag tidsödande pendling.

I Sundsvall har han de kanske bästa tränarna i Sverige, Håkan Andersson och Joakim Svedberg. Dessutom tävlar Jonathan numera för Hammarby, som bygger lag för framtiden.

I höstas opererades Jonathan för en efterhängsen skada i lårets baksida. Nu är han tillbaka i full träning med tillförsikt.

– Det känns skönt att kunna träna för fullt igen. Jag kommer inte att tävla inomhus i vinter, men ser fram emot sommaren. Hoppas det blir några tävlingar. Drömmen är förstås kvalificera mig till OS i Tokyo.

Jonathan Holm i Strands dräkt. SM-brons 110 m häck, 2016

Han har SM-guld och silver på 60 m häck samt brons på 110 m häck. Deltagit i Finnkampen (Sverige vann), lag-EM, segrare i Nordenkampen, med mera.

Från Forsahallen till OS i Tokyo... Låt oss drömma.

(Det bör också nämnas att flera unga nya talanger nu stormar fram ur lindammet från Forsa. Men liksom Jonathan tvingas de söka nya vägar för att utvecklas vidare. Idrottstalanger som kommer upp i gymnasieåldern söker sig ofta bort från Hudiksvall.

Falun och Umeå är de populäraste idrottsgymnasierna. Risker då uppenbar att talangerna också går vidare till andra föreningar.)

Text och foto:

Lars Nordström

Hälsinglands Idrottshistoriska Sällskap
vill tacka vår sponsor för 2019 års
Hälsingeguld.

Helsing Affärs & Produktionsstöd AB

**Vi vill även presentera
vår sponsor till
Hälsingeguldet 2020**

Baker Tilly, som erbjuder kvalitativa tjänster inom revision, redovisning, ekonomisk rådgivning och skattekonsultationer. En kund som anlitar oss får inte bara en effektiv och kvalitativ tjänst utförd utan också en trevlig kontakt och en god relation. Till glädje och nytta för båda parter.

Baker Tilly är en organisation av lokalt ägda revisions- och redovisningsbyråer runt om i Sverige. Vi finns på ca 70-talet platser, från Trelleborg i söder till Luleå i norr. Vi finns representerade i hela **Hälsingland med kontor i Hudiksvall, Ljusdal och Bollnäs.**

Baker Tilly ger företag oavsett storlek, ideella organisationer, bostadsrättsföreningar etc. det bästa från två världar – servicekänslan och det personliga engagemanget hos en lokal ägd byrå i kombination med resurserna och specialistkompetensen i en global organisation. Det gör oss unika och det ger våra kunder trygghet och kompetens.

Servicekänsla och personligt engagemang gentemot våra kunder är Baker Tillys signum.

Per Strömberg
VD / Partner / Auktoriserad revisor

M: +46 (0)73 406 62 11

per.stromberg@bakertilly.se | www.bakertillystint.se

100-årsjubilarer 2020

Hälsinglands Idrottshistoriska Sällskap har besökt de två hälsingeföreningarna som har jubilerat med sina 100 verksamhetsår. Det är ju tyvärr så att för dessa föreningar har inte kunnat genomföra jubileumsåret som var tänkt. Corona-pandemin har ju förstört hela årets jubileumsprogram. Men HIHS har besökt dessa två föreningar och gratulerat.

IFK Bergvik hann faktiskt med att **fredagen den 6 mars** bjuda in till en inspirerande föreläsning med de IFK-fostrade tvillingbröderna Anders och Pär Södergren. Med sig på scenen hade de också skidesset Jörgen Brink. En välbesökt föreläsning på CFL i Söderhamn. Här ser vi Lars Hedlund, HIHS som träffade IFK Bergviks ordförande **Johnny Wiklund** och överlämnat vår egen

Hälsingebock och 1 års abonnemang på vår tidskrift Idrottsminnen.

Fredagen 27 november 2020 besökte Anders Skoglund & Leif Styrman, HIHS, **HudikGympans** invigning av jubileums-utställningen **"Rörelse genom livet i hundra år"** Utställningen finns att beskåda i aktivitetsfabriken, Hudiksvall. Tyvärr utan publik vid invigningen.

Men vår egen Hälsingebock och 1 års abonnemang på vår tidskrift Idrottsminnen, delades ut till ordföranden i HudikGympan, **Jonas Bergström**.

Styrkan fanns hos Söderhamnspolisen 1987.

Söderhamnspolisens IF hamnade i rampljuset när ett gäng damer startade upp en satsning på styrkelyft i föreningen. Föreningen hade tidigare genom åren varit aktiv lokalt med deltagande i skytte, spel i korpen i fotboll, bordtennis och hockeybockey. Föreningen var också aktiv som arrangör av SM för poliser i olika idrotter, simning, bandy, maraton, brottning, bordtennis och styrkelyft. Arrangemangen samlade poliser från hela landet vid de olika tillfällena. Tävlingarna blev lyckosamma och uppskattade av deltagarna.

Året 1984 bestämde sig polisparet Restrup för att flytta från Stockholm. Paret Christer och Anna hade tröttnat på storstan och sökte något nytt i sitt liv. De valde att flytta till Söderhamn. Christer hade sedan tidigare haft ledaruppdrag vid Stockholmspolisens lyftarsektion.

Han startade upp träning för intresserade flickor i Söderhamn och det blev en lyckosam satsning med många intresserade som gav frukt. Resultatet blev att cirka 50 kvinnor i varierande åldrar kom till träning på gymmet. Eftersom det inte fanns någon lyftförening i Söderhamn så föreslog Christer att Söderhamnspolisens idrottsförening skulle bli en öppen förening, d.v.s. ta emot civila medlemmar och söka medlemskap i Svenska Tyngdlyftningsförbundet. Så skedde och därmed blev Söderhamnspolisen ansluten till RF och idrottens regelverk.

Styrkelyft omfattar tre grenar: bänkpress, knäböj och marklyft. Det finns sju olika viktklasser beroende på lyftarens vikt vid tävlingstillfället.

Det var nog mycket Annas förtjänst att styrkelyft kom till Söderhamn. Från att ha varit elitgymnast i landslaget, silvermedalj vid Nordiska mästerskapet 1975 där hon visade oanade anlag för styrkelyft i samband med träning. Under tiden i Söderhamn utvecklades hon till en världsluftare.

Efter flyttet till Söderhamn började Anna träna för att bli starkare. Hon fick kontakt med Söderhamns-tjejen Gun Håkansson, som då tillhörde svenska dameliten i styrkelyft. Inspirerad av Gun och under maken Christer träning kom resultaten. Redan vid premiärtävlingen i Söderhamn i april 1985, Hålsingelyftet, blev det rekord i bänkpress i 52 kiloklassen. Hon lyfte 72,5 kilo vilket var europarekord.

Snabba ryck som synes.

Anna byggde på kroppen med ytterligare muskler, som gjorde henne tyngre, vilket gjorde att hon då fick tävla i klassen 56 kilo. Även i denna klass satt hon ytterligare ett europarekord på 92,5 kilo. Måktigt.

Nu var det inte bara Anna som fanns med i Söderhamnspolisens damlyftarlag utan ytterligare ett antal tjejer som fanns med i satsningen, som gav Söderhamnspolisens IF ett "starkt" lag med bra ledning.

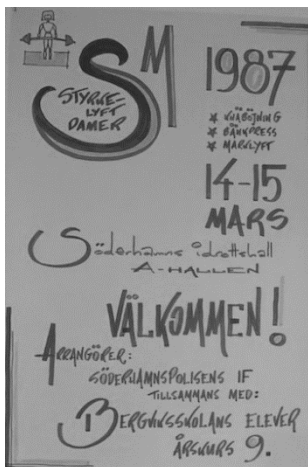
Här visar Anna upp sin SM medalj från 1985

Dessa tjejer blev medaljörer vid SM i Tranemo: Anna Restrup, Susanne Tjernell-Formgren, Gun Håkansson och Lena Bylund. Dessutom guld i laget. Både Anna och Susanne blev uttagna i truppen till VM i Hestra söder om Jönköping. Anna plockade där hem en bronsmedalj. Tyvärr nådde inte Susanne ändra fram till bronset utan missade knappt. Det blev en fjärdeplats.

Revanschen kom snabb vid Nordiska mästerskapet i Varberg 1986 där de båda fick kliva högst upp på prispallen.

Årets sista tävling var EM i Luxemburg där tufft motstånd väntade, Anna hade som mål att lyfta 400 kilo totalt. Anna Restrup och Susanne Tjernell-Formgren blev tvåa i sina klasser.

I egenskap av svenska mästare i lag började tyngdlyftsförbundet sondera om föreningen kunde tänka sig att anordna SM i styrkelyft för damer. Presentationen fick klartecken, kommunen positiv och ett nytt sätt att planera och genomföra tävlingen var att avslutningsklassen vid Bergviksskolan fick ansvara för en del av administrationen. Vilket skedde med bravur.

I mars 1987 var det då dags för föreningen att arrangera SM på hemmaplan i Söderhamn. SM genomfördes med mycket publik och fina resultat. Söderhamnspolisens IF visade då med eftertryck sin särklass med tre tjejer som kammade hem guld i respektive klass, Anna Restrup, Susanne Tjernell-Formgren och Uppsala-förvärvet Karin Åkervall. Silver till Lena Bylund. Även det första SM-guldet i lag vann föreningen.

Utifrån Annas resultat var hon med och konkurrerade om Hälsingeguldet 1987 som gick till Edsbyn IF:s Joe Lönngren, en av världens bästa bandyspelare genom tiderna.

Bland deltagarna fanns en Taina Laakso, Spårvägen GOIF mor till diskuskastaren Daniel Ståhl. Taina tog guld i sin klass. Taina är den enda spårvägaren som blivit svensk mästare i två helt olika idrotter, diskus (51,90) och styrkelyft.

Några månader senare blev Christer förbundskapten för damstyrkelyftarna i landet. Halva landslaget fanns i Söderhamn. Första uppdraget blev Nordiska mästerskapet i Helsingfors där Sverige placerade sig på andra plats.

Christer gick ut och tog kampen mot doping, - ett fusk som orsakat många skandaler inom kraftsporten. Ansvarig för ett projekt genom RF som försöker visa att det går att nå resultat genom rätt kost och träning.

Söderhamnspolisens IF nådde på två år från en förening på lokalnivå till en ledande klubb med lyftare i världsklass. Två av föreningens lyftare, Anna Restrup och Susanne Tjernell-Formgren, var landslagsmän, rekord- och medaljprenumeranter. Anna Restrup hade nio svenska rekord när hon lämnade Söderhamnsföreningen.

Susanne "Tussen" Formgren har i många år kallats Sveriges starkaste kvinna. Hon har bland annat två VM-guld och 17 SM-titlar i styrkelyft på sin meritlista.

"Tussen" när hon drar Nordiskt rekord i marklyft 205 kg.

Hon har även slagit drygt 200 svenska och internationella rekord. När hon lämnade Söderhamns-polisens IF återgick hon till sin moderklubb Ockelbo Atletklubb där hon var aktiv fram till 1998 då hon tyvärr avled i en alldeles för tidig ålder, endast 55 år.

Från att varit ledande förening i Sverige tog sagan slut när initiativtagaren Christer Restrup flyttade från Söderhamn tillsammans med sin dåvarande fru Anna. Christer fortsatte sitt engagemang inom sporten. Tjejerna i föreningen sökte sig till andra föreningar. De flesta satsade vidare i Uppsala Atletklubb. En rolig och häftig resa jag fick uppleva som ordförande i Söderhamnspolisens IF. I dag finns föreningen inte längre kvar.

Sune Nordh

Årsmötet för Hälsinglands Idrottshistoriska Sällskap flyttas fram till sommaren.

Efter moget övervägande har Hälsinglands Idrottshistoriska Sällskap valt att flytta fram årsmötet, som skulle ha varit i Järvsö tisdagen den 23 februari. Nytt preliminärt datum är vecka 24, 13–19 juni och platsen blir även då Järvsöbaden.

Fastställt datum för årsmötet, inbjudan och dagordningen kommer att finnas i Idrottsminnen 2–2021, vilket utkommer i slutet av maj 2021.

Orsaken för flytten av vårt årsmöte är ju Coronapandemin som inte vill ge sig. Vi hoppas att alla våra medlemmar har fått den efterlängtnade sprutan under våren och att vi därmed får möjlighet att börja träffas igen. Kvarstår rekommendationerna om att hålla avstånd så ska det förhoppningsvis vara så pass varmt i juni att årsmötet kan hållas utomhus. Bara det en nyhet.

Det står i stadgarna att HIHS årsmöte skall hållas i slutet på februari. Men under den rådande Coronapandemin måste vi kringgå stadgarna.

Vi har funderat på att eventuellt testa att köra årsmötet digitalt, men styrelsen har samstämmigt sagt nej.

Däremot finns alla årsmöteshandlingarna redan nu på vår hemsida www.HIHS.se

En sak som gläder oss i HIHS styrelse är att så många medlemmar som redan har betalt medlemsavgiften för 2021.

I dagsläget är det 309 som har betalt för 2021.

Hälsingeguldet 2019 har inte delats ut till Erik Rost ännu.

Vi (HIHS och Anders Strömberg, Helsing Affärs & Produktionsstöd AB) hoppas att kunna göra det under våren 2021.

Vi håller även på att diskutera vem blir vinnare av **Hälsingeguldet 2020**, ett något annorlunda idrottsår, vi har tre kandidater i dagsläget.

En annan uppgift som vi i styrelsen har att fundera på är om det går att genomföra de idrottscaféer som vi skulle ha genomfört under jubileumsåret 2020. Eventuellt kan vi kanske genomföra några idrottscaféer under hösten 2021.

En annan viktig uppgift att fundera över är om det möjligt att återuppta den traditionella Idrottsresan hösten 2021. Vi kommer att vara förberedda om allt blir normalt igen, men vi kommer inte att göra något förhastat.

HIHS kommer under 2021 att besöka 100-årsjubilarerna Bollnäs MK och Iggesunds IK och gratulera dessa.

Många föreningar organisationer har det inte lätt i dessa tider. Hälsinglands Idrottshistoriska Sällskapet går ju även på sparlåga, men är ändå lite hoppfull att till våren börja träffas och fundera på verksamheten igen.

Ett stort Tack till våra medlemmar, sponsorer och samarbetspartner, utan Er medverkan fungerade inte HIHS.

/Styrelsen

Uppmaning från redaktionen !!

I dessa tider är det svårt att träffa personer och på så sätt försvåras arbetet att få fram material till vår tidskrift **Idrottsminnen**.

Har ni något material hemma hos er som ni vill att vi publicerar i Idrottsminnen är det bara att ta kontakt med någon av oss.

Lars Hedlund   mobil: 070 – 624 78 56

Lars Gösta Larsson   mobil: 070 – 343 49 69

ATT HANDLA I GLADA HUDIK, GÅR SOM EN DANS.

Gör ett besök i Glada Hudik!

Här finns den unika miljön och
Sveriges gladaste Handelsstad med ett
80 tal butiker, restauranger och caféer
mitt i centrum.

